

DERDE ZONDAG DOOR HET JAAR A

Jesaja 9:1-4

Matteüs 4:12-17

Bennekom 2014

Matteüs maakt vandaag aan het begin van zijn evangelie nogal wat werk van het wonen van Jezus. Jezus is voor hem geen dakloze zwerver. Aan het begin van zijn openbare leven heeft Jezus blijkbaar heel bewust voor zich een woonplaats uitgekozen. Hij heeft gekozen voor een duidelijk adres, zoals trouwens ook Marcus en van Johannes weten te melden.

In het evangelie van Matteüs worden we daarbij overladen met allerlei aardrijkskundige namen: Jezus wijkt uit naar Galilea, maar vestigt zich niet in Nazaret, wel in Kafarnaum, dat gelegen is aan de zee, in het gebied van Zebulon en Naftali.

Achter ieder van die namen gaat een lange overweging schuil; iedere naam biedt daarom stof voor een intense meditatie. Ik beperk me tot Zebulon en Naftali, twee tamelijk onbekende zonen van de aartsvader Jacob.

Als Jacob stervende is, zo vertelt ons het boek Genesis, roept hij al zijn twaalf zonen samen rond zijn sterfbed, en hij wijst hen op het geestelijk pad van eenheid in liefde en verbondenheid.

Op dat plechtige ogenblik heeft Jacob voor ieder van zijn kinderen een heel persoonlijk woord. Sommigen van hen spreekt hij vermanend toe, met anderen bidt hij een ogenblik, weer anderen krijgen iets te horen over hun toekomst, Juda bijvoorbeeld, dat hij stamhouder zal worden van het koninkrijk huis van David, of Levi, aan wie hij het erfelijk priesterschap toevertrouwt.

Zo komt ook Zebulon aan de beurt. Jij, zegt Jacob, jij komt in het Land van Belofte te wonen in een streek die nogal onvruchtbaar is, maar die wel vlak bij Tyrus en Sidon ligt, twee handelssteden. Handel komt dus op jouw levensweg. Je woont daar ook vlak bij de zee. Visserij wordt daarom voor jou eveneens een belangrijke bron van inkomsten. Jij zal het geld gaan verdienen voor Gods volk Israel. Dat is jouw roeping, dat is jouw taak in de wereld. Jij draagt zorg voor de economie. Want zonder geld, geen Thora!

U hoort het misschien al. Onmiddellijk na dit verhaal over wonen, gaat Jezus naar de zee van Galilea en roept vissers om zijn vrienden te zijn. Bij vissers uit Zebulon, zal hij zich helemaal thuis voelen. Aan die vissers zal hij op den duur zelfs heel zijn levenswerk toevertrouwen.

Jezus is echter ook financieel van Zebulon afhankelijk: rijke vrouwen zullen hem met hun vermogen ondersteunen (Lucas 8:2-3). Ook bij hen, in hun wereld voelt hij zich geestelijk helemaal thuis.

Naftali is een heel andere persoonlijkheid. Hij is in Israel de drager van een lieve legende. Toen Jozef, de onderkoning van Egypte, - zo wil het verhaal - zich indertijd in Egypte bekend maakte en zei: ik ben Jozef jullie broer, zou Naftali naar huis zijn gerend, en tegen Jacob, zijn vader uitgeroepen hebben: uw zoon leeft! Sindsdien wordt Naftali beschouwd als de bringer van het Goede Nieuws.

Jacob geeft hem dan ook de opdracht om voortdurend het Goede Nieuws uit de Thora voor de mensen op te delven. Naftali is de mysticus onder de broers, ver verwijderd van geld en geld verdienen.

Tot op de dag van vandaag wordt in Safed, de woonplaats van Naftali naarstig gespeurd

naar de verborgen schatten in de akker van Gods Woord.

Vanzelfsprekend voelt Jezus zich helemaal thuis bij Naftali, hoe verschillend hij ook is van Zebulon. Jezus laat ieder in zijn eigen waarde. Ieder heeft immers zijn of haar eigen bestemming in deze wereld en allen gezamenlijk staan we in dienst van het koninkrijk.

Tussen die twee uitersten: de geld verdienende Zebulon en de vrome mysticus Naftali komen ook nog andere zonen aan de beurt: Issachar, de landbouwer en schaapherder, Dan, de rechter, Gad, de beschermer van volk in nood en Aser, het zondagskind, levensgenieter en hofleverancier. En bij al die gewone mensen als u en ik, voelt Jezus zich helemaal thuis; wat hun beroep ook is, wat hun levensovertuiging ook mag zijn: heiligen en zondaars, orthodoxen en vrijzinnigen, zieken en gezonden, mannen en vrouwen. Bij hen wil Jezus wonen, bij hen vestigt Jezus zicht metterwoon. Tot op de dag van vandaag.

Bij hen allen voelt hij zich zo thuis, dat hij zijn parabels kan stofferen met voorvallen uit hun gewone leven van alledag.

In hun woonplaats legt hij de grondslag van het Rijk Gods

Matteüs onderstreept dat alles nog eens met een lang citaat uit Jesaja: Land van Zebulon en land van Naftali, op de weg bij de zee, over de Jordaan, Galilea der heidenen. Het volk, dat in duisternis zit, heeft een groot licht gezien en aan hen, die in dat land in de schaduw des doods zitten, hen is een licht opgegaan.

Sinds Jezus zo bewust gekozen heeft voor Kafarnaüm, is *ergens wonen* ook voor ons niet zo maar iets totaal willekeurigs. Ook als iemand om pragmatische redenen gekozen heeft voor deze plaats, voor Bennekom, moet (en mag) 'wonen' een onderdeel worden van onze spiritualiteit. Wonen heeft voortaan ook alles te maken met je geestelijk en godsdienstig leven.

Ook wij – ieder voor zich – maar ook wij allemaal samen, zijn geroepen om hier ter plaatse het evangelie te doen klinken zowel door onze manier van leven als door de verantwoordelijkheid op ons te nemen voor het welzijn van allen in deze woonplaats.

We drukken dat uit in het woord 'parochie'. Het woord parochie betekent immers: samen wonen; 'samen een plaatselijke gemeenschap vormen met het oog op het Koninkrijk Gods'. De lezing van het evangelie van vandaag mondde daarom ook uit met de vermelding van dat perspectief: Het Rijk Gods. Gods koninkrijk is met het wonen van Jezus nabij gekomen.

Het evangelie is weliswaar bedoeld als Goed Nieuws voor de gehele wereld, maar het krijgt pas vorm en wordt telkens gerealiseerd in plaatselijke gemeenschappen. Zodra het maar enigszins mogelijk was, is er in de kerkgeschiedenis sprake van 'de kerk van Efese', 'de kerk van Korinte', 'de kerk van Jeruzalem', 'de kerk van Rome'. Weliswaar zijn al die kerken onderling in liefde verbonden en worden ze voorgezeten door de bisschop van Rome, maar zij functioneren in de eerste plaats dicht bij huis.

Het evangelie van vandaag kan samengevat worden in één vraag: doet het er voor Bennekom toe, dat hier een katholieke gemeenschap - een parochie - gevestigd is? En zo Ja, merken andere mensen daar dan iets van? iets dat hun goed doet? Vragen om samen – intens en gelovig – over na te denken!